

Sy-li spěwał,
Pillnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwość da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džeh pak swjatosok,
Dušl daty,
Wotpočl ty.

Z njebjes mana
Njeh čl khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njeđzelske łopjeno. •

Budyschin

29. januara 1928

Baužen

Čižbčž a naklad Čsmolerjež knižicziščezetnje a knižarnje šap. družst. s wobm. ruł. w Budyschinje.
Wutħadźa łóždu ħobotu a plařzi bėrtlėtnje 78 stotych pjenjeřłow.

4. njeđzela po Čřjóch kralach.

Josua 24, 15.

„Ja pak a mój dom čzemoj tomu Knjesej ħłuzicž.“

Prěnje ħroczele do noweho lėta ħmy my čziniłi, stejimy ħiřcže w prěnim měħazu, ale kajki šapocžatk! Runje bėchu nam swony pschpowědate nowe lėto, ħłjřchachmy ħižom saħo wo nowych njesbožach, kiž bėchu ħo stałe w našchim a we zupym kraju. A tał pónđže dale psches žyłe lėto, — ħaj psches žyłe čłowjeske žiwjenje! Kelko njewurjekniwego ħorja we wutrobach! Kelko čzežłich starosčow w domach!

Čħto móže pomoz a radu dacž nam, kiž ħebi njewěmy ħusto wjazn radžicž?

Kaž ħižom w starym čzaħu, na psch. David w Endorje, tał ħiřcže dženska pospytuje čłowjek do pschichoda ħladacž. Wón dže ł mudrym žonam, abo astrologojo, — to ħu mužojo, kiž na ħwěsdy ħladaja, — dnyħja jemu prajicž, kajke budže jeho žiwjenje. Ale to wřcho čłowjeskej ničžo njepomħa; na ħwěcže niħtón njeje, kiž móže ł wěřtosčzu wuprajicž, šħto ħo w pschichodnym čzaħu stanje. A to je tež lėpje tał! Nařche žiwjenje ma byčž wulke woczakowanje a pschihotowanje na to, šħtož je ħiřcže potajne pschod čłowjeskimaj woczomaj.

Se šastarřłich čzaħow dženska do našłich ħerbsłich domow a ħwójbow muž šastupi, kiž bė pschod wjele lėttħazami žiwy. Wón ma dobru radu ša nař wřchėħ, šo byħmy prawje derje pschihotowani byłi, njeh pschindže, šħtož čze. Wón wě nam pucž pokasacž, kiž ł wřchemu čzaħnemu a wěcznemu šbožu wje- dže. A tałke ħłowo, kiž tehdom ħižom wuprajene dženska ħiřcže placž, čzemy pschijimacž do ħwojeje wutrobny a jo

roszpominacž ł nutrnosčzu: „Ja pak a mój dom čzemoj tomu Knjesej ħłuzicž!“

Kraħne ħłowo! Josua, israelski wjednik, je jo wuprajik. Wón steji na kónzu žohnowaneho žiwjenja. Wón ħlada wró- czo na čzař ħwojeho pucžowanja. Čħto je wón wřcho widžak, nařhonik, njeħł, pschecžerpik; bė ħo we wjele prózach jako ħwěrnj wodžeł luda šestarił. A taž lubny nan pschod ħwojim domojħicžom rad ħiřcže jónkrócž ħwoje džěcži wokolo ħebje ħromadži, šo by jim dobru radu ša žiwjenje dał a we wěřje je pokřnlil, tał je Josua šastarřłich ħwojeho luda ħiřcže ras wokolo ħebje šjednocžik, šo by jim ħwoju wolu šjewik, prawy pucž ša pschichodne čzaħn pokasak a ł tym tež pschod nimi wot- položik ħwoje wěruwřnacže. Wón wě, šo jenož to je ne jeho ludej pomħacž budže: ħylna wěra, kiž njelħabla, wěra, kiž jenož Bohu ħamemu ħłuzi a niž, taž je ħo stało, dženska Bohu a jutřje ħižom saħo morwym pschiboham wokol- nyħ póħanřłich ludow. A tał njemóže wón ħwoje šastojnřtwo šłozicž a wjedniřtwo druhemu pschepodacž bjes teħo, šo njeby prjedny ħiřcže pokasak ħwojemu ludu žórło, ł kotreħož je pschezo saħo mozn dostawał, a praschenje jemu štajik, po kotrym pucžu čze ħicž a kajtemu Bohu ħłuzicž.

Tał Josua pschod nimi jako ħwjatosok testament wotpoloži wulke wřnacže: „Ja pak a mój dom čzemoj tomu Knjesej ħłuzicž!“

Kał wjele móžemy my wřchitzn ł tuteħo ħłowa wukřycž! Kóžde ħłowcžło je wažne a čze kóždemu něřħto prajicž.

Šdnž w žiwjenju čłowjek ħwoju parschonu do přėdka štaja, wřħudžom jeno wo ħebi řěcži, potom je ħebicžiwy. Po- nižny čłowjek to njecžini. Ale ħdžež ħo wo wěru jedna, wo

wuśnacze našich najšwjeczišich pšchewědczenjow, tam dyr-
bimy i dobrym pšchikladom do přědka hieć! We wězach wěry
je cžlowjek šam samolwity, a tak spěwamy tež: „Ja wěm, do
koho wěrju“ a wuśnawamy w artiklach: „Ja wěrju do Boha
Wótca. ja wěrju“.

A k tomu stupi hišćcze šłowcžko, kiž chze prawje wu-
šběhnyć wulke rošbudjenje: ja „pať“. Njeh zny cžlowje-
stwo wot Boha wotpadnje, njeh zny šwět je šwojimi lóšć-
tami wabi, njeh woni mje hanja, — ja pať woštanu pšchi
šwojej wěrje! Derje tomu cžlowjesej, kiž móže tak prajicž
a wuśnacž! Chzemy šo tola prózowacž, šo bychmy doštali
šylnu wěru, kiž móže tak wuśnawacž!

Esami nještejimy we wojowanju: „ja pať a mój
dom“. Hdny cžežke staroščje našču wutrobu cžišćcža, hdny
my wjazy njewěmy, šhto šapocžecž, tehdy njeje nihdže na
šwěcže žaneho měštna, hdžež bychu šo našče staroščje tak lóhko
i wutroby šhubjowale, našče mozy šašo šo pošylnjate, kaž
w towarštwje našich najlubšich, kiž je Bóh tón Knjes nam
dał, šo bychmy i nimi wšcho hromadže w jenej myšli a jenym
duchu nješli. Hdny našch njebjeski Wótž nam našče domy
njetwari a našče mandželstwa nješwjeczi, potom tola na-
šchim domam a šwojbam najlěpšče pobrachuje. Kať wjele
njesbožownych mandželstwow je na šwěcže, tež šerbšich! Tuž
napřajmy wšchitzy do wutroby tute krašne heško: „Ja pať
a mój dom chzemy tomu Knjesej šlužicž.“

Haj, „t o m u K n j e s e j š l u ž i c ž“. Komu šy ty hacž
dotal šlužik? Šwětej a jeho lóšćtam, abo šachodnym
šubštam abo jenož prózy a jeje staroščam? Rospomni to a
štaj do šwojeho žiwjenja wulke šłowo: „ja pať“. Bohu, na-
šchemu Knjesej šamemu chzemy šlužicž, wšchitzy šmy my
k tomu powołani; našče žiwjenje ma być wulka Boža
šlužba. Potom njebudže nam žadny pucž pšchecžežki, dokelž
my wěmy, šo šo i Bohom wšcho šnježe, pšchewinje, pšchecžerpi.

„Njeh štajnje šawoštanu,
o Božo, pšchi tebi,
šo do hrěchow njepadnu;
pšchi wucžbje prawej
chzył šdžeržecž, wobarnowacž,
dha chzu ja wobštajnje
šo tebi podžakowacž
do wšcheje wěcžnoščje.
Šamjen.“

Šof. 24. 15.

A tutomu šłowu našcheho dženšnišcheho tekšta je nam
Pětr Mlónk rjany němški šerluš Špittowny pšcheložik, šo-
trny w šwojich šerbšich špěwaršich nětkole nimamy. Našče
nowe špěwarške jón nam šnowa ša cžišćcž pšchihotowany pšchi-
nješu, šhtož budža wěcže wšchitzy rad witacž. Podamy tu
i Pětr Mlónkoweho pšcheložka 1., 2. a pošlednju šchtucžku, —
w němšich špěwaršich cžo. 551 —:

O šbóžny dom! hdžež šy cže horjewšali,
Hdžež ty to jene, haj to wšhitko šy,
Hdžež i lubošču šy šo cži wšchitzy dali,
Njeh maju wješle abo šrudne dny,
Hdžež kóžda žikla šrowje cži, Jesu, bije
A kóžde wošo hlada na tebe,
Hdny tež šo w nušy trošht a pomoz dlje,
Wšcho šedžbu ma na twoje šiwjenje.

O šbóžny dom! hdžež wobaj muž a žona
We jenej, haj, we twojej luboščzi,

A w jenej živej wěrje wón a wona
Šso na tón róžny šamjen šašoži,
Hdžež wobaj horzu lubošč k tebi mataj
Pšchi wješelu a tež pšchi šrudobach
A wobaj šebi horzy požadataj
Tu šbóžnošč tam po cžašnych tyšćnoščach.

O šbóžny dom! hdny pšchindu šwješelenja,
Čže, Božo, ženje i myšlow njepušćcža;
O šbóžny dom! hdny pšchindu žašoščjenja,
Šso i horzej próštwu k tebi wobrocža,
Hdžež ty jich trošhtar šy a lěkar wšchudže
Tak dołho hacž šy na tym šwěcže jow,
Hacž jich tón Šbóžnik wołacž budže
Do wěcžnoh' domu, do tych njebjeskow.

Jesuh Khrystuh je wčera a dženša a tón šamy, kiž wón je,
budže tež do wěcžnoščje! Šebrejškich 13, 8.

Móz a wobštajnošč Božeho kraleštwu.

Šlób: Wozucžcže! šlób Boži woša.
Knjes je i kralom! šawyšćajcže!
Na wšchšim šhorje šaspěwajcže!
Krašnje wón je šhotowany
A šylnošć wulku šwoblěšany!
Tak kraleštwu je šapocžak!
Nětk wot tam dalošo
Dže Bože kraleštwu
Šo wščem šwěcže;
Šso wješćelcže! Šso njeħnuje
Šam wone hacž do wěcžnoščje!

Něki njeh šo pošběhuj,
Njeh žolmy mórške štrašnje ruja
Njeh šlyšchi šo jich šchumjenje!
Šroža wodnjo njeh a w nozy,
Šam cžlowške abo helške mozy,
Šo hroša wulka wot nich dže, —
Našch Knjes, hlaj wjetšchi je!
Móz Šeho pšches nje dže
We wyšćošćzi!
Njeh šašchumja, hdny jim šo šda,
Našch kral je wšhitke šponiža!

Štoł twój pšchezo šawoštawa,
Šam šlincžecž dyrbi wucžba prawa
Pšches zny tvojju šwjatnižu!
Kjanošč tvojeho je doma,
Šo wšchitzy i jeneho šmy šhtoma
A šwjatošč bydli i nami tu.
Komu tuto kraleštwu
Šso lubicž nočzylo?
Pójcže wšchitzy!
Kral i nami je a woštanje,
Duž Šemu pšalm šwój šanjescže!

Šanješmy Šom' pšalm šwój rjeni;
Pucž wuški džimy w Šeho mjenti
Šom k Wótzej i Šeho pomozu!
Njebóžmy šo žanoh šeho
Hdny mamy šchit tu Bóžski jeho
Kaž dołho šmy w tej žušbi tu!

Hlaj, Knjes wschě flubjenja.
 Nam date dopjelnja!
 Khwalmy Jeho!
 Schtóž Jeho ma, tón njetrada,
 Ma wschitko s Jeho bohastwa!

J. W.

Džen Lubijskeje eforije.

W Lubiju bě so Lubijski zyrkwiny wokriješ pónđzelu, 23. januara k swojemu „wokriješnemu zyrkwinemu dnjej“ šhromadžik, kotryž pod nawjedowanjom k. sup. Franki stejese. Pšchitomnaj běšhtaj nimo druhich hošczi tež k. tajny kons. rada Dinter a k. wyschšchi wokriješny zyrkw. rada dr. Thomas. Po sawodnym flowje a postrowjenju pokasa k. superintendenta s krótkim flowom, kak ma zyrkej, wošada, kšheszczijan — kóždy po swojim bycz pod „kšchizom“, kak runje w tym Bože wjedjenje a žohnowanje. Sastupječ krajneho konsistorija, wuprajischi postrowny a sbožopschecza zyrkwineje wyschšoscze sa naschu mlodu eforiju rostajaja, kak wysche zyrkwje a naš a nascheho luda steji to wulke Bože „Ja chzu“, kotrejž bě nam w tekscze pošlednjeje njedzele pšchiwokane, w 2. Móš. 34, 10. To naš wukhowa pšched bojošču a sahubu, to nam dawa trošcht, pošylnjenje, nadžiju, pšchewinjenje, dohycze, to paš bebi tež žada wot wošadow kaž wot kóždeho jenotliweho wošadneho, so woni šwědcza se flowom a skutkom w tym, so šu woni kšheszczijenjo. Sjewja šo to nětk tež w tym, so šu Bože domy pokne nutrných, so šo žadny nješanbuje pšched šwětom a nješcheczelom wušnacž dobre wušnacze sa Khrystuša a jeho zyrkej, so je žiwjenje a sadžerjenje a činjenje jenotliwych kaž šwójbow kšheszczijanske. Čzi drusy, wošebje čzi nješcheczeljo dnyrbja widžecž te džiwy, kotrejž tón Knjes je čzinił a hišcže čzini. Pšchedšynda poda krótku rospramu wo naležnoszczach nascheje eforije w sańdžennym lěcže, wušběhnywschi jenož to powšchitkownje šajimaze, niz wobšchěrnische drobnostki, pokasujjo nam wošebite nušy, kotrejž šo šjewichu: zyrkwiny dawł, zyrkwine šlicžbowanja a dr. — Nascha šhromadžisna dosta wošebity wušnam s tym, so běšchtej dwaj dalschej hošczej pšcheproschenaj, nam pšchednošchowacz a to k. farar Jagšč-Greibergski, nowy pšchedšynda „Evangelškeho šwjaška“ a tón tež hewał w šjawnoszczu daloko šnaty wizepresidenta šakšeho šejma k. prof. dr. Šidmann-Drježdžanski. Farar Jagšč rosprawjese nam wo džele a nadawkach Evangelškeho šwjaška. Tutón a jeho dželo trjebamy šnutskach w kraju kaž tež we wukraju. A pšchiklušnoscz evangelškich je, jeho dželo podpjeracz. Wojuje wón tola sa naschu evangelšku zyrkej, ju šchiktajjo niz jeno pšched wohroženjom, kotrejž wot Roma šem pšchikhadža, kotryž je lětka starodawne hežlo šašo wobnowił, so jenož w romsko-katolskej zyrkwi sa wschěch čłowjekow wscho šbožo a wscha šbóžnoscz, ně tež pšched wohroženjom, kotrejž naschej zyrkwi a jenotliwym hrošy wot sektow a wot druhich šem. Tehodla, evangelšny budžcže evangelšny šnutsknje a wažcže šebi šwoju wěru a zyrkej! Do žyle drugeho džela do wjedže naš k. dr. Šidmann, kotryž je šałožer a pšchedšynda „krajnozyrkwineho kreditneho družstwa“. Ša zyrkej reka nětkle a sa pšchichod w hospodarškich, pjenježnych prašchenjach: Pomhaj šebi šam! — wěšo w prawym šrosumenju tuteho hežla. Šakška krajna zyrkej je šwojimi wošadami ma tójšcho milionow hriwnow kapitala. Tutón kapital je wulka móž, móže tež wulkeho wuškutkowacz. Tehodla ma rełacz: Pjenješny zyrkwje sa zyrkej! t. r. kapital zyrkwje a wošadow ma šo do žyška šjednocžicž a ma sa zyrkej a jeje nadawki dželacz.

Po czežkich šapoczatkach je wěž nětk tak daloko, so hižo špomožnje s wjetšchim kapitalom škutkuje. Wschě wošady maja pšchistupicž. Wušpěch teho budže, so šo zyrkwiny dawł njetreba pšcheczo jeno powyšchecž ale so budže móžno, jón ponižecž, dokelž šmėje zyrkej a wošada w tutym niz wot zyrkwje šameje, ale wot zyrkwinszy šmyšlennyh mužow wjedžennym šjednocženštwje pomoznika. Wobaj pšchednošchaj běšhtaj jara šajimazaj a pšchednošcherjomaj šlušcha džak; štaj šo tola wobaj, kóždy na wošebitym polu, do šlužby zyrkwje štajikoj, njehladajo žaneho wošobinskeho dohycka, hladajo jenož se woporniwoszczu sa tym, šchtož by zyrkwi, wošadam, jenotliwym w tajkim cžaku, kaž naš a w pšchichodže špomóžne bylo. Na kónž šhromadžisny běchu štajene wošebite naležnosczje eforije, mjes nimi hospodarški pšchehlad wo wudawkach eforije a wo wyškosczi jeje dofhodow, t. r. tnych dawłow, kotrejž ma kóžda wošada sa tute powšchitkowne džela pšchinoschowacz. Pod wuštojnym wjedništwom k. pšchedšydy bě tež tole wscho bórny dorjadowane. Wošebite namjetny bě pošledni dnyf. Tu njebe wjele. K. wyschšchi wokriješny zyrkw. rada dr. Thomas, kotryž je w tutkhwilu s k. superintendentom Šröhlichom šastupowar nascheho tak mjenowaneho „Lubijskeho škutka lubošcže“, kotryž je pod štarej wuštwu k. tajny zyrkw. rada Rosentranž šałožik, so by byl tak žiwy lužiski pomnik šawjedženja reformazije w Lužicy, namjetuje, so bychu wschě 4 eforije Lužicy tutón lužiski škutk kšheszczijanskeje lubošcže, kotryž chze se šwojim šamóženjom wschěm lužiskim wošadam pomozny bycz, šhromadnje dale hajike. To šo tež jenohłošnje pšchija. Kóžda wošada budže junu sa lěto kollektu sa njón šberacz. Škónčaze flowo a kšerlušch wobšamknšhtaj šhromadžisnu.

Šsamšny dženiš bě w Lubiju dalscha sa zyrkwine a wošadne žiwjenje wažna šhromadžisna: hłowna šhromadžisna žónškich towarštwow, na kotruž běchu tež wschě žony, kotrejž šo sa wošebite zyrkwine nadawki a nadawki kšheszczijanskeje lubošcže šajimujja, pšcheproschene. A bě šo jich tež wjele šeschlo. A mnoho šajimazeho a powuczazeho je šo jim pošciziko. Štejesche tola žyle na žyle dženiš wotmērjene wuhotowanje pod hežlom: ty a twoje džeczo. Na Božej šlužbje, s kotrejž šo tu šenižjenje šapoczja, wobdželichu šo mjes druhimi tež wošadni šastupjerjo, kotřiz šo po nej k. priedy našpomnjenemu wokriješnemu zyrkwinemu dnjej šhromadžichu. K. superintendenta Franka předomasche wo šnatym flowje hodowneho štawa Luk. 2, 10: „Marja paš šhowa wschitke te šame flowa a rošpomni je w šwojej wutrobje“, — pšchir. 2, 51. — „Marja a jeje džeczo! — Ty a twoje džeczo! — Džiwowpokne našhonenje — tebi štajeny nadawł — tebi šhadžaza nadžija!“ To běchu krótkle hežla, kotrejž předar žonam a maczerjam, nam a mužam šobu na pucz da, njepokasujjo nam Marju, tu njebjestu kralowu, tu madonnu, ale pokasujjo nam Marju, tu maczer evangelijow, tu evangelštu maczer. Škónčiko je šo tute šenižjenje s pokasowanjom filmowych wobrašow, kotrejž je šnutskowne mišionštwo šhotowicz dało a kotrejž wošadam kaž šjednocženštwam pošcizuje pod mjenom: „Wo njewidomnym kraleštwje“. Njewidomna móž Khrystušoweje lubošcže bywa tola widomna w škutkach kšheszczijanskeje lubošcže, tak wošebje w tym wulkim wobšchěrnym džele nascheho „šnutskowneho mišionštw!“ Šako pošledni wotdžel pokasa šo na pšch. špomóžne dželo šnutskowneho mišionštw na dwórnišchczach a mjes wuczahowarjami. — Žyle wěšcže je tež tutón dženiš žónškich towarštwow, kotrejž w Lubijskim wokriješu pod wjedništwom k. s Šhammer-Šten škutkujja, s wušywarjom dobreho šymjenja, kotrejž nětk we wošadach kaž w šwójbach do-

bre plody pschinjeke. Je tola se hwojimi wschelakimi psched-
noschtami a jednanjemi mnoheho poskicizk. Jenoz to naj-
waznishe tu hishcze naspomnimy: k. med. rada dr. Sauer-
bren Lubijski pschednoschowashe: Twojeho dzescza prenjotne
wuwicze; k. direktor farac Geisler-Drjezdžanski: Twoje dzě-
czo a jeho schula — Ty a schula twojeho dzescza; kmilna kotra
Zader-Drozdžiska: Twojeho dzescza bywanje a pschibyanje.
— So bychu ho nashe žony hishcze bole do zyka sestupake a
do shromadneho skutkowanja shromadżowake! Wono to dze
netkle wo naschu zyrkej a nashe wožadny — a wono to dze wo
nashe dzeczi a nasch pschichod!

Zyrkej a stat.

Pruska. Zyrkwiny senat ewangeliskej zyrkwe saberashe
ho i nelubym sakroczenjom Barlinskeho meschczanskeho sa-
rjadnistwa pshecziwo wuhotowanju hodownych hwjatoczno-
sczow w khorownjach Noweho Kolna. Won wobsamkny we
tutej naleznosczi, kotraz je wohebjje mjes ewangeliskim wob-
dlestwom roshorjenje sbudzila, sakrocžicz. —

Tendzelska ma hobu najnizshu liczbu narodow mjes kra-
jemi Europy; steji na pschedposlednim mestnje. Liczba schul-
skich dzeczi delnich rjadownjow wotebjera letnje wo 100 000.
W lécze 1927 mjeshe Tendzelska 1 000 000 schulskich dzeczi
mjenje hacž 1910.

Schlesyska. W naschej provincy skutkuje jich wsho hro-
madze 2289 duchownych a to 876 ewangeliskich a 1413 romsko-
katolskich. Hdž ewangeliske a katolske wobndlestwo nascheje
provincy woblicžimy, pschiadze to na 2553 ewangeliskich wob-
dlerjow jedny duchowny a na 1519 katolskich wobndlerjow
jedny duchowny. —

Młodžina. Sa tu młodžinu Nemsteje, kotraz je hobu na
zyk kraj wopshjazym hibanju młodžiny wobdzeleny, placza
w tukhwilu scžehowaze liczby: ewangeliske sjednocženstwa mlo-
džiny maja 2 890 700 hobustawow, katolske 2 880 000, kom-
munistiske 1 980 000 a sozjalistiske 202 000. Tať jenocza sjed-
nocženstwa kschesczijanskeho hweto-nahlada 5 770 700 mlo-
dnych czlowjekow a sjednocženstwa marxistiskeho hwetonahlada
2 182 000.

Wschelake i bliska a i dalosa.

Zyrkwinske powescze i Butez na leto 1927. Narodžiko je
ho w naschej wožadze 76 dzeczi, mjes nimi jene, kiz beshe
morwe. S nich be 38 hólczkow a 38 hólczkow. Njemandžel-
skich be 10. Werowanjom je bylo 34. Khowanjom je bylo
52, 23 mužskich a 29 žónskich. Nimale pokojza wožobow, be
psches 70 let starych. Spowjednych be 4238, 33 wjazy hacž
leto prjedy. Domach hwj. wotkasanje dosta 101 wožobow.
Pacžerškich dzeczi be 81. Zyrkwinske šberki a dary lubocze hu
wunježke 1600 hriwnow. Boh žohnuj dale po hwojej hnadze
naschu lubu wožadu.

— **S Nožacziz.** Sa naschu wožadu be to sandžene leto
1927 wohebite leto, be twarške leto, a tohodla leto woporow
a wulkeho dzela, ale pak tež leto swježelazeho, posbehowazeho
nashonjenja. Tola wo tutym wohebitym budž tu drugi ras-
rosprawjene! Dženka tu i krotka neshto i wožadneho žiwje-
nja sandženeho leta. Ewangeliskich dzeczi narodži ho jich 7
(leto prjedy 11); telko dosta tež hwjatu kschczenizu. Kschcžen-
ski klub jich 14 (8) wobnowi, a to 7 hólzow a 7 hólzow; na
pacžerje khodži jich 7, 4 hólzow a 3 hólzow; mjes nimi njeje
i prenjemu rasej w stawijnach žane dzeczo šerbsteju starscheju.

Nashe pacžerške dzeczi hu ho sa pomoznu wožadnu službu
poskicizke a wufonjeja ju hweru; sa to služba jim wutrobny
džak. Werowanjom mējachmy 8 (2). S tuteje czahnoscze
wotwołanych bu jich 10 (12); mjes nimi beschtej dwě macžeri,
kotrež po operacijach swonka wožadny wumrešchtej, hwój po-
sledni semski wotpoczink pak tu namakaschtej; bechu to:
3 dzeczi w prenim lécze, jena młoda holza, 4 w letach mjes 60
a 70, a dwě wulkej wowzy a wudowje wyshe 80. Ponizila
je ho liczba duchow nascheje wožady sandžene leto tež i tym,
so netre hwjne hwójby i nascheje wožady wuczahnychu, tať
se Spikalow a i Nožacziz. Bože wotkasanje je jich 603 (608)
wuziwako, a to w Božim domje 313, na nemskim 290. Po
duchach licži nascha wožada jenož hishcze 458, i kotrychž je
nehdže pokojca Eserbow a pokojca Nemzow; po procentach
by to 131% spowjednych bylo. Hacžrunje be sandžene leto sa
wožadu leto wulkih wudawkow a woporow sa wožadne na-
leznoscze — nimo zyrkwineho dawka — je ho tola 453,16 hr.
(426,52) do kollektow nadawako; mjes tutymi be 222 hr. a
20 hr. sa mižijonstwo mjes pohanami; sa tuto wotpóžlachmy
dale 238 hr. darow. Wotkarny wopor na hwjedzenju sjewje-
nja tuteho leta be 244 hr. wulki. Sa snutskowne mižijon-
stwo nawda ho 46 hr., mjes tutymi bechu 26 hr. hodownych
darow naschich towarštow sa wustawy snutskowneho mi-
žijonstwa. Tu domach wuhotowa sa wschelakich wožadnych
nasche towarštwo žonow hodowny hwjedžen i wobradženjom,
a tež hewak je ho wschelaki spomožny skutk stal sa wožadnych
a druhich. Dželo w naschich towarštwach je ho spchowako;
tež nasche najmłodsche towarštwo, towarštwo žonow, je hebi
wjazy hobustawow pschidobny, cžaka pak hishcze na te, kotrež
hishcze pschidu. Towarštwje młodžiny wotajischtej ho letka,
džiwajo na wulke wopory a wudawki sa wožadne nadawki,
wulkeho wuleta, kotryž stej netko wjele let pospochi czinikej.
— S tym njech je sa dženž doscz, hacžrunje by ho hishcze to
a tamne prajicz mohlo. Njech tuto leto a kóžde dalsche, kotrež
Boh ton Knjes hishcze naschej wožadze spožči, namaka kóž-
deho jenotliweho w naschej wožadze we hwernym dopjelnje-
nju teho, schtož hebi Knjesowa zyrkej a schtož hebi jeho wo-
žada wot kóždeho žada!

Nožaczizanska wožada ma, hacžrunje mała, tola mjes
hwojimi stawami wulku liczbu wyško sestarynych dzedow a
wowkow, hacžrunje buschtej w sandženym lécze dwě 83- a 85-
letnej i tuteje czahnoscze wotwołanej. Mjes tym so je naj-
starschi mjes nimi k. wumentak Jan Muž w Spikalach hižo
psched dlje hacž letom hwoje 90. narodniny hwjecžik, hwje-
czesche drugi najstarschi, k. wumentak Telsa w Tružyzach, 18.
januara hwoje 90. narodniny. Jeho swježelichu na tutym
žadnym hwjedzenju pshecželojo a hužodža a snaczi i psche-
czemi a darami. Tež nascha wožada be mjes gratulantami;
je tola k. Telsa wjele, wjele let hacž wyško do 80 byl se
zyrkwinzom a tuto sastojništwo hweru sastawak. Tež tu budž
jemu wutrobny džak a wutrobne šožopšhecze wuprajene.
Boh ton Knjes spožč jemu pokojny a žohnowany wjecžor
žiwjenja!

Suska ma dženka wohebity hwjedžen. Knjes superinten-
denta Fröhlich a k. wyschski farac Domasčka sapokazetaj no-
weho wožadneho duchowneho, k. fararja Niednera.

Wistowanje: H. w B. sa Sept. — R. w B. sa Ser. —
T. w B. sa Eto.

Samolwity redaktor: farac Wyracž w Nožaczizach.